

Fretten inzamelen? Jazeker!

Een niet onaanzienlijk deel van de bunzings die effectief ingezameld worden als bunzingverkeersslachtoffer vertonen uiterlijke kenmerken die kunnen wijzen op hybridisatie met fret. In een steekproef uit 2003 bleek het om 10-20 % te gaan. Daarnaast worden ook af en toe 'zuivere' fretten ingezameld. Bij fretten van het 'bunzingtype' is een vergissing met bunzing in een eerste oogopslag snel gemaakt. Bij lichtbruine, beige of 'gele' fretten ziet iedereen onmiddellijk dat het om een fret gaat. Toch is het zeker de moeite om ook deze dieren in te zamelen als ze gevonden worden. Het kan inderdaad om een dier gaan dat pas ontsnapt is uit gevangenschap maar evengoed om een dier dat reeds lange tijd in de natuur overleeft. Een recent voorbeeld maakt dit meteen duidelijk: onlangs voerden we een autopsie uit op een gele fret gevonden in Reningelst (West-Vlaanderen) tijdens een uitstap van de JNM. Het dier werd dood aangetroffen in de omgeving van een natuurreservaat. De autopsie wees uit dat het wel degelijk om een verkeersslachtoffer ging. In de maag werden amfibieresten gevonden. Predatie van amfibieën is typisch bunzinggedrag. Een goede conditie en een maag vol met amfibieresten wijst er op dat deze fret zeer goed in staat was om zelf zijn eigen kostje bijeen te scharrelen en vermoedelijk reeds geruime tijd in de vrije natuur rondliep. Wat meer is: in de eierstokken waren zogenaamde 'gele lichaampjes' (corpora lutea) aanwezig, die duiden op bevruchting van eicellen en dracht. Gezien nog geen embryo's zichtbaar waren, had de bevruchting kennelijk nog maar recent daarvoor plaatsgehad – en dat terwijl het dier vermoedelijk al een tijdlang op vrije voeten liep. De fret werd ingezameld op 7 april, in volle paarperiode van bunzings. Bunzings kunnen fretten gemakkelijk doden, ontmoetingen tussen fretten en wilde bunzings kunnen fataal aflopen voor de fret in kwestie. Een mannetjesbunzing die een fretwijfje in oestrus tegenkomt daarentegen zal echter wel paren met het fretwijfje. Was dit dier niet in aanvaring gekomen met een auto, dan werd wellicht (alweer?) een nest hybrides tussen bunzing en fret geboren in de vrije natuur.

Wegens de sterke verwantschap tussen fretten en bunzings is het niet eenvoudig om via genetisch onderzoek de mate van hybridisatie in een bunzingpopulatie na te gaan.

In gebieden waar nog een sterke bunzingpopulatie aanwezig is, zal een sporadisch optredende kruising weinig invloed hebben op de genenpool. De 'wilde' bunzinggenen zullen in dit geval de overhand halen. Vermoedelijk verandert dit wanneer bunzings schaars zijn en fretten herhaaldelijk opnieuw worden ingebracht in de bunzingpopulatie. In veel gebieden in Vlaanderen zijn bunzings schaars geworden. Door de hoge bevolkingsdichtheid – met als logisch gevolg een hoge dichtheid aan fretten, die steeds meer als huisdier worden gehouden – is de kans reëel dat bunzings op zoek naar een partner ook fretten ontmoeten. De bunzing als soort, die door diverse factoren reeds sterk onder druk staat, wordt op deze manier ook nog eens bedreigd door hybridisatie. Nadat de bunzing in Groot-Brittannië door vervolging bijna uitgeroeid was – met uitzondering van een aantal bolwerken in dunbevolkte gebieden – neemt de soort er nu weer toe, waarbij het oude verspreidingsgebied opnieuw ingenomen wordt. Men vermoedt echter dat de bunzings die nu opnieuw terrein winnen hybriden zijn... Uitsterven door hybridisatie is echter ook uitsterven.

Normaal bunzingmannetje (uiterst links) versus bunzingwijfjes met vachtkenmerken die kunnen wijzen op hybridisatie met fret (het verschil in grootte heeft enkel te maken met het geslacht) (foto INBO)